

รูปแบบของสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

www.tgcthailand.com

รูปแบบของสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

1. สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าโดยไม่เด็ดขาด (non-exclusive licensing agreement) หมายถึง สัญญาที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิในเครื่องหมายการค้าของตน แต่เจ้าของเครื่องหมายการค้ายังมีสิทธิอนุญาตให้บุคคลอื่น ๆ นอกเหนือจากผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิคนก่อนใช้สิทธิในเครื่องหมายการค้าได้อีก รวมทั้งเจ้าของเครื่องหมายการค้าก็ยังคงมีสิทธิใช้เครื่องหมายการค้าตัวเอง

2. สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิแต่ผู้เดียว (sole licensing agreement) หมายถึง สัญญาที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าอนุญาตให้หนึ่งผู้ใดใช้สิทธิในเครื่องหมายการค้าของตนแต่ผู้เดียวโดยตัดสิทธิเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จะอนุญาตให้บุคคลอื่น ๆ ใช้สิทธิในเครื่องหมายการค้าได้อีก แต่เจ้าของเครื่องหมายการค้ายังคงมีสิทธิใช้เครื่องหมายการค้าตัวเอง

3. สัญญาอนุญาตอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยเด็ดขาด (exclusive licensing agreement) หมายถึง สัญญาที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าอนุญาตให้หนึ่งผู้ใดใช้สิทธิในเครื่องหมายการค้าของตนแต่ผู้เดียวเท่านั้น โดยที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าเองก็ไม่มีสิทธิใช้และไม่มีสิทธิอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้า

โดยเหตุที่กฎหมายเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติว่า สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อนายทะเบียน ดังนั้นจึงถือว่าเป็นรูปแบบของสัญญาอย่างหนึ่ง ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 152 บัญญัติว่า การใดมิได้ทำให้ถูกต้องตามแบบที่กฎหมายบังคับไว้การนั้นเป็นโมฆะ ดังนั้นถ้าไม่ได้จดทะเบียนสัญญาอนุญาต ๆ ต่อนายทะเบียน สัญญา ๆ นั้นย่อมตกเป็น โมฆะตามกฎหมาย

ในการยื่นขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า นั้น จะต้องนำตัวสัญญาอนุญาตดังกล่าวมาจดทะเบียนต่อนายทะเบียน โดยมีเอกสารประกอบเช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือต้นฉบับหนังสือรับรองนิติบุคคล พร้อมทั้งชำระเงินค่าธรรมเนียมการ จึงจะรับจดทะเบียนสัญญาอนุญาต ๆ ต่อไป